

mentaris" que elaboren els *think tanks* del PSOE i el PP des dels seus quarters dels carrers Ferraz i Génova. Aquests argumentaris normalment tracten esquemàticament el que cal dir sobre els temes de més actualitat i, en aquests dies, l'estrella és l'Estatut català.

El que no se sap encara és si abans és l'ou o la gallina, o bé totes dues coses. No és estrany sentir que alguns polítics del PP, com ara Ángel Acebes o Esperanza Aguirre, repeteixen de manera mimètica allò que, de bon matí, han emès les ones de la COPE. Federico Jiménez Losantos s'ha convertit en un autèntic aiatol·là de les ones, que escampa la seva catalanofòbia i el seu espanyolisme dretà a partir de les 7 h del matí. De fet, alguns sectors del Govern de Zapatero aposten ja obertament per tancar l'aixeta de les subvencions a l'Església catòlica si no retira Losantos de la graella de l'emissora episcopal. Es donava per fet que amb l'arribada de Ricardo Blázquez, bisbe de Bilbao, a la presidència de la Conferència Episcopal Espanyola el tarannà canviaria. Però la realitat és, mesos després, que el sector dur continua controlant el dia a dia del "ministre de Déu". Mentre Blázquez se centra en la seva tasca pastoral a Biscaia, no han cedit gens de protagonisme l'arquebisbe de Madrid, Antonio María Rouco Varela; el de Toledo, Antonio Cañizares –responsable, a més, de negociar els assumptes relacionats amb l'ensenyament–, i el portaveu de la CEE Juan Antonio Martínez Camino.

El fet és, però, que l'audiència de Jiménez Losantos està pujant com l'escuma. Bé sigui per l'adéu d'Inaki Gabilondo de la SER o només per la curiositat malsana que genera sentir-lo, ja s'ha situat segon d'audiència i no para de pujar.

Però, contràriament al que es podia pensar, molts dels tertulians conservadors i furibundament espanyolistes no són ignorats pel Govern socialista. En matèria comunicativa el Govern del PSOE actua, independentment dels índexs d'audiència, més guiat per la por que pels principis, i aquesta mena d'opïnadors poden rebre primícies informatives o tenir accés a fonts del màxim nivell, quan no dur als seus espais ministres per rebre de valent.

Joan Urdiales

Els programes de sàtira política, sobretot a Catalunya i Euskadi, tenen la sort de poder-se proveir de la literatura que aboquen determinats diaris i ràdios de Madrid. Si no existissin, seria francament complicat mantenir el to humorístic. A partir de l'any 2000, apareixen a Internet alguns diaris digitals disposats a donar més material. Un repàs per aquests webs dóna una idea, només aproximada, de l'alarma secessionista que ha generat l'Estatut.

La fauna ibèrica, atrapada a la xarxa

“**L**a informació que s'ofereix podria no ser exhaustiva, exacta o actualitzada.” Primera regla del joc que han de tenir present els visitants del zoo virtual de la metròpoli per no prendre mal durant el recorregut. Així es pot llegir en diaris electrònics, confidencials i weblogs que han entrat massivament a la Brunete mediàtica.

En aquest zoològic hi habiten de manera regular una desena de diaris digitals de tendència clarament neoliberal o del nacionalisme espanyol exacerbada que, lluny de tractar-se de portals elaborats per grupuscles marginals, tenen el suport d'empreses informatives que compten amb firmes de reconegut prestigi en l'espectre ideològic de la dreta espanyolista, com acadèmics, periodistes i columnistes que ja tenen presència en els grans mitjans de comunicació considerats de la “caverna mediàtica”. Al darrere d'alguns d'aquests webs es troba tot un entramat empresarial que els finança generosament, de manera oficial, a través de la inserció de cibertires (*banners*) de publicitat. L'espècie més admirada d'aquest zoo és www.libertaddigital.com, ensinistrada pel mateix Federico Jiménez Losantos, i que ofereix els contin-

guts més “passats de rosca” de tots els webs, tal com diu el seu nom, amb total llibertat. Aquest diari compta amb anuncis d'Endesa (ves per on), el Corte Inglés, Telefónica, Iberdrola, BBVA, Santander Central Hispano, Ibercaja o CEPESA. Fins a aquí, poc mèrit, tenint en compte que ja s'anuncien a la caverna, però cal tenir en compte que fins fa poc més d'un any en aquest web també s'hi anunciaven La Caixa i Gas Natural.

El visitant, però, de seguida s'adona que la fauna autòctona no és gaire variada, i que potser l'han enredat quan ha entrat, perquè fa estona que es passeja per les instal·lacions i ha vist algunes cares que ha saludat anteriorment. No va errat, perquè fent un repàs als col·laboradors de tots aquests diaris electrònics, es troben les mateixes grans rúbriques del nacionalisme espanyol que ens ofereixen els diaris *Abc*, *La Razón*, o *El Mundo*, la COPE, Onda Cero o Punto Radio: l'indiscutible líder Jiménez Losantos, José María Carrascal, César Vidal, Carlos Herrera, Alfonso Ussía, i tota una legió de periodistes, creadors d'opinió, tertulians i acadèmics. Ara bé, qualsevol persona aficionada a aquesta fauna també s'adonà que un columnista

trau exactament el mateix article en dues publicacions digitals diferents, amb tres dies de diferència... Estalvi de feina per al periodista, o col·laboració en xarxa?

Altres exemplars tant o més exòtics viuen a www.estrelladigital.es i a www.hispanidad.com, i ofereixen reflexions aprofundides sobre els clàssics perills per a la unitat de la pàtria espanyola.

Per als qui no tenen gaire temps i volen fer-se una idea ràpida de què és això de la fauna ibèrica, és altament recomanable www.periodistadigital.com, on es troben els millors exemplars de cada espècie presentats en format recull de premsa, així com una exhaustiva anàlisi del comportament de mitjans de comunicació considerats hostils a la causa.

Els més perillosos. Lamentablement, hi ha una zona del parc zoològic d'alta seguretat. Hi ha animals que no es poden tocar, ni encara menys donar-los de menjar, és clar. Es tracta d'unes espècies anomenades "braços econòmics del secessionisme" –que també podem visitar a Euskadi– que, lluny de trobar-se en perill d'extinció, procreen sense mesura: s'anomenen La Caixa –que ha estat presidida per algun personatge no gaire simpàtic amb el nacionalisme català, i que presenta els seus grans resultats financers a Madrid–, el Grup Planeta –la condemna potser ve per la seva participació al diari *Avui*–, Freixenet –per això de Madrid 2012?–, Gas Natural –opadora–, Casademont –embotits i carns del país–, Caixa Catalunya –té el 3% de les

accions de l'opadora–, Agrolimen –entrepanes de fuet de Pans & Company– i altres subespècies, és a dir, empreses filials o participades per aquests grups. Estan exposats a la pàgina web www.stopnacionalismo.com, un weblog constituït específicament per a la lluita virtual contra tota mena de nacionalismes a l'estat espanyol, excepte el nacionalisme espanyol. Aquest blog va aparèixer mentre a Catalunya es començaven a reunir els ponents de l'Estatut, però des de fa unes setmanes els cuidadors no donen a l'abast, perquè cada dia els arriben ferres noves. Al costat de l'entrada hi ha un rètol amb les instruccions de seguretat: "El risc de secessió és més elevat que mai davant la cruïlla de l'aprovació d'un nou Estatut anticonstitucional a Catalunya, que comportaria la ruptura *de facto* d'Espanya. Boicot a les empreses nacionalistes catalanes!" Si s'han entès les mesures, es poden passar a llegir els arguments pels quals aquestes ferres

són tan perilloses, i la justificació d'una crida a tots els ciutadans espanyols honrats perquè deixin de comprar productes d'aquestes empreses.

Finalitzada la visita, algú podria patir alguna confusió, ja que mentre que a uns animalons com Gas Natural se'ls fa boicot, en altres gàbies com www.elperiodistadigital.com continuen posant-hi la seva publicitat, és a dir, cobrant d'una empresa "secessionista" teòricament boicotejada. Potser no ha entès bé el missatge, però els companys d'[Stopnacionalismo](http://www.stopnacionalismo.com) tenen una proposta didàctica complementària pels als que encara no s'han adonat que Espanya es desmembra: "Tots tenim a mà, a casa o a la feina, una impressora. Imprimeix aquest document resum de les esbojarrades propostes de l'Estatut català i de les seves conseqüències, i el diposites discretament a les bústies dels teus veïns." Sobretot, discreció.

Gemma Aguilera

Manual de navegació per la Brunete internauta

Weblogs

- www.stopnacionalismo.com, sense adscripció a cap grup.

Diaris electrònics i confidencials

- www.periodistadigital.com, dirigit per Alfonso Rojo, fundador i exdirector adjunt d'*El Mundo*.
- www.estrelladigital.es, editat per Pablo Sebastián.
- www.hispanidad.com, dirigit per Eulogio López. Cobreix els sectors més ultracatólics.
- www.libertaddigital.com, l'editor és Jiménez Losantos.

- www.elconfidencial.com, dirigit per Jesús Cacho.
- www.elconfidenciadigital.com, dirigit per Javier Fumero i periodistes vinculats a la COPE.
- www.lanaciondigital.com, Somosradio, SL, figura entre els més seguits per la Brunete a Madrid.
- www.elsemanaldigital.com, Grup Intereconomía. Dirigit per Antonio Martín Beaumont, amb periodistes vinculats al gabinet de premsa del PP.
- www.minutodigital.com, extrema dreta, fet des de Màlaga per Santiago Fontenia.